

ارائه‌ی مدل پیشنهادی برای برآورد هزینه‌ی ریسک در قراردادهای واگذاری امتیاز با استفاده از روش شبیه‌سازی مونت‌کارلو

سیامک گل‌نرگسی (استادیار)

علیرضا جاودانیان* (دانشجوی کارشناسی ارشد)

دانشکده‌ی عمران و محیط زیست، مؤسسه‌ی آموزش عالی خاوران

مهندسی عمران شریف، (تابستان ۱۳۹۶)
دوره‌ی ۲-۳، شماره‌ی ۱/۲، صص. ۱۳۵-۱۴۰، (پادداشت فنی)

پیشرفت زیرساخت، از جمله عناصر مهم توسعه‌ی اقتصادی در کشورهاست. در چند دهه‌ی اخیر، تأمین بودجه‌ی پروژه‌های زیرساختی از طریق قراردادهای واگذاری امتیاز انجام پذیرفته است. در قراردادهای واگذاری امتیاز، تأمین مالی پروژه توسط بخش خصوصی انجام می‌شود و بازگشت این سرمایه از طریق درآمدهای حاصل از دوره‌ی امتیاز به دست می‌آید. از مشخصه‌های پروژه‌های زیرساختی، زمان طولانی اجرا و حجم بالای سرمایه‌گذاری است. به همین دلیل، برآورد هزینه‌ی ریسک و تحلیل مالی، یکی از عوامل مؤثر در موفقیت پروژه‌هاست. در نوشتار حاضر، با استفاده از اطلاعات مطالعات امکان‌سنجی و تحلیل احتمال‌اندیشانه با روش مونت‌کارلو، روشی پیشنهادی برای برآورد هزینه‌ی ریسک ارائه شده است، که در آن اثر تورم و نرخ بهره‌ی وام در نظر گرفته شده است. نتایج نشان می‌دهد که روش پیشنهادی، در ارزیابی مالی مناقصات مربوط به پروژه‌ها بسیار مؤثر بوده و با افزایش ثبات اقتصادی در طول دوره‌ی ساخت، احتمال شکست پروژه‌ها کاهش یافته است.

واژگان کلیدی: هزینه‌ی ریسک، تأمین مالی پروژه، قرارداد واگذاری امتیاز، شبیه‌سازی مونت‌کارلو.

golnargesi@profs.khi.ac.ir
alireza.javdanian@gmail.com

۱. مقدمه

امتیاز، عدم قطعیت‌های بسیاری در ارتباط با پیش‌بینی آینده‌ی پروژه، که به ۳ عامل زمان، هزینه، و درآمد مربوط است، وجود دارد. داشتن یک تخمین صحیح از هزینه‌های ریسک پروژه می‌تواند به طور قابل ملاحظه‌ای، عدم قطعیت‌های سرمایه‌گذاری را از دیدگاه بخش خصوصی کاهش دهد.^[۱] در ارتباط با موضوع پژوهش حاضر، پژوهش‌هایی انجام پذیرفته است، که در ادامه به آنها اشاره شده است.

در سال ۲۰۱۱ با استفاده از روش آنالیز مونت‌کارلو به شبیه‌سازی زمان و هزینه‌ی پروژه پرداخته شده،^[۲] و در سال ۲۰۱۵ نیز کاربرد روش مذکور در تحلیل خطر و مدیریت ریسک بررسی شده است.^[۳] همچنین مطالعاتی (۲۰۱۴) در ارتباط با ارزیابی و اولویت‌بندی خطرات ناشی از پروژه‌های برون‌سپاری،^[۴] و نیز شناسایی ساختار سرمایه‌ی بهینه در پروژه‌های بزرگ (۲۰۱۶) صورت گرفته است،^[۵] و در مطالعه‌ی اخیر نسبت سود وام‌دهنده و وام‌گیرنده از طریق تأثیر قدرت چانه‌زنی محاسبه شده است. همچنین در همان سال به آنالیز ریسک در قراردادهای BOT با استفاده از محاسبات نرم پرداخته شده است.^[۶] در تهیه‌ی یک مدل تصادفی واگذاری حق امتیاز از طریق شبیه‌سازی مونت‌کارلو نیز نشان داده شده است که در دو پروژه با یک برآورد مالی یکسان، حق امتیاز هم می‌تواند با توجه به نگرش، داشتن ریسک سرمایه‌گذار، و بخش خصوصی متفاوت باشد.^[۷] در یکی از آخرین پژوهش‌های

یکی از دلایل جذب سرمایه‌ی بخش خصوصی از سوی دولت‌ها، جبران کمبود منابع مالی و بهره‌وری پایین بخش دولتی است. از جمله مزایای این حرکت دولت، به اتمام رسیدن پروژه‌های عظیم زیربنایی با هزینه و زمان کمتر اجراست. ولی در مقابل، یکی از خطرات موجود، پیچیدگی‌های روش اجرایی مذکور است، که ریسک‌های بسیاری را به بخش خصوصی تحمیل می‌کند و ممکن است موفقیت پروژه را با مخاطره مواجه سازد.

بدین منظور، مرحله‌ی آغازین پروژه، که به مطالعات امکان‌سنجی معروف است و بیشترین عدم قطعیت را دارد، باید به طور کامل انجام شود، زیرا ممکن است باعث انصراف بخش خصوصی از سرمایه‌گذاری شود. در قراردادهای واگذاری امتیاز باید هر بخش از کار به عاملی که بیشترین توانایی و علاقه‌مندی را دارد، سپرده شود؛ زیرا ریسک‌های مختلف پروژه نیز پراکنده می‌شود. لازم به ذکر است این حرکت به علت یک برآورد قابل اطمینان از آینده‌ی مالی و اقتصادی پروژه است، که اساس این نوع قراردادهاست. لذا همواره به عنوان یک محور اصلی، باید تعادلی میان سود مورد انتظار و ریسک‌های پروژه برقرار باشد.^[۸] در مطالعات امکان‌سنجی پروژه‌های زیربنایی از طریق قراردادهای واگذاری

* نویسنده مسئول

تاریخ: دریافت ۱۳۹۴/۷/۲۸، اصلاحیه ۱۳۹۵/۸/۱۸، پذیرش ۱۳۹۶/۱/۱۹.

انجام شده،^[۹] در زمینه‌ی مذکور نیز به جداکردن ریسک پروژه‌ها از ارزش زمانی پول پرداخته شده و نزدیک‌ترین مطالعه‌ی انجام شده به پژوهش حاضر بوده است. با این تفاوت که در پژوهش حاضر، تأثیر ارزش پول در قالب اثر تورم و نرخ بهره‌ی وام در محاسبه‌ی هزینه‌ی ریسک بررسی شده است.

با بررسی مطالعات انجام شده در این زمینه می‌توان دریافت که در تمامی آن‌ها، فقط عدم قطعیت‌ها و ریسک‌های پروژه بررسی شده و عاملی به نام هزینه‌ی ریسک محاسبه نشده است. هدف از پژوهش حاضر، ارائه‌ی یک عامل مالی به نام هزینه‌ی ریسک است، که با استفاده از جریان‌های نقدی تخمین زده شده‌ی پروژه از دیدگاه بخش خصوصی محاسبه می‌شود. عامل مذکور، به دلیل در نظر گرفتن تورم و ارزش زمانی پول می‌تواند از طریق بخش خصوصی به عنوان معیاری اساسی قبل از شرکت کردن در مناقصات مورد استفاده قرار گیرد.

۲. هزینه‌ی کل ساخت

در پژوهش حاضر، جهت رسیدن به هدف نهایی که محاسبه‌ی هزینه‌ی ساخت و احتمال شکست پروژه است، از تعدادی فرض اولیه جهت پیش‌بینی آینده‌ی مالی پروژه به این شرح استفاده شده است:

۱. جریان‌های نقدی پروژه به صورت گسسته و در پایان دوره‌های مساوی سالانه پرداخت می‌شوند، در حالی که در واقعیت به صورت پیوسته در طول دوره‌ی ساخت مشروط بر برآورده شدن پیش‌فرض‌های مشخص در توافق‌های مالی پرداخت می‌شوند.

۲. نرخ‌های تورم و نرخ بهره‌ی وام نیز به صورت گسسته و سالانه بر جریان‌های نقدی پروژه اعمال می‌شوند. لازم به ذکر است تمامی نوشتارهای ارائه شده در این زمینه، دو فرض فوق را در ارزیابی مالی پروژه با دقت کافی دانسته‌اند.^[۱۰]

۳. جریان‌های نقدی پروژه، براساس سال انجام مطالعات امکان‌سنجی، پیش‌بینی می‌شوند.

۴. در طول دوره‌ی ساخت هیچ بهره‌ی به بخش وام سرمایه پرداخت نمی‌شود، یعنی یک دوره‌ی تنفس برای وام برابر با دوره‌ی ساخت پروژه فرض و نرخ بهره نیز ثابت در نظر گرفته می‌شود.

۵. کل سرمایه‌ی موردنیاز برای ایجاد پروژه نیز از طریق آورده و وام تأمین می‌شود.

۶. تمام ویژگی‌های وام‌های پروژه مانند: دوره‌ی تنفس و بازپرداخت پروژه، به غیر از نرخ بهره و مقدار وام یکسان است.

۷. مالیات در نظر گرفته نشده است.

با توجه به فرضیات انجام شده، در ادامه به بحث در ارتباط با هزینه‌ی ساخت پروژه پرداخته شده است. می‌توان هزینه‌ی ساخت پروژه را از رابطه‌ی ۱ به دست آورد:^[۱۱]

$$TCC = BC + EDC + IDC \quad (۱)$$

که در آن، BC هزینه‌ی پایه‌ی ساخت، EDC هزینه‌ی تورم در دوره‌ی ساخت، و IDC هزینه‌ی بهره‌ی وام در دوره‌ی ساخت هستند.

در ادامه، به معرفی و تفسیر هر یک از اجزاء اصلی هزینه‌ی کل ساخت پرداخته شده است. لازم به ذکر است که مبنای محاسبه‌ی هزینه‌ی کل ساخت، مقادیر هزینه‌هایی است که در مطالعات امکان‌سنجی پروژه به دست آمده است.

الف) هزینه‌ی پایه‌ی ساخت

هزینه‌ی پایه‌ی ساخت عبارت است از برآورد انجام گرفته از هزینه‌ی کل ساخت پروژه براساس قیمت‌های بازار در سال پایه (رابطه‌ی ۲). یعنی سالی که در آن مطالعات امکان‌سنجی انجام و هزینه‌ی پایه‌ی ساخت محاسبه می‌شود:

$$BC = \sum_{j=0}^{c-1} A_j \quad (۲)$$

با توجه به رابطه‌ی ۲، A_j جریان نقدی هزینه‌ی پایه‌ی سالانه در سال j ام ساخت و c تعداد سال‌های پیش‌بینی شده برای دوره‌ی ساخت هستند.

ب) هزینه‌ی تورم ساخت

آشکار است که هزینه‌ی پایه‌ی ساخت عملاً برای ساخت پروژه کافی نیست. زیرا در اثر تورم، قیمت‌ها به طور مستمر افزایش می‌یابند. بنابراین برای داشتن تخمینی واقعی از هزینه‌ی موردنیاز برای ساخت پروژه، نیاز به پیش‌بینی نرخ تورم در دوره‌ی ساخت پروژه است. با داشتن طول دوره‌ی ساخت (c) و نرخ‌های تورم سالانه‌ی پیش‌بینی شده (θ_K)، هزینه‌ی تورم در دوره‌ی ساخت (EDC) با استفاده از کسر هزینه‌ی پایه‌ی ساخت (BC) از هزینه‌ی واقعی موردنیاز ساخت پروژه (C) قابل محاسبه است (رابطه‌ی ۳):

$$EDC = C - BC \quad (۳)$$

ج) هزینه‌ی بهره‌ی وام

آن بخش از سرمایه‌ی موردنیاز پروژه، که از طریق وام تأمین می‌شود، هزینه‌ی را به پروژه تحمیل می‌کند که ناشی از بهره‌ی وام‌های دریافتی است. معمولاً در پروژه‌های امتیازی یک سهم کمینه برای مشارکت صاحبان آورده توسط دولت میزبان و وام‌دهندگان در نظر گرفته می‌شود. علت این امر اطمینان از پذیرش ریسک طولانی مدت صاحبان آورده با به اشتراک گذاشتن سرمایه‌ی خودشان (آورده) در ایجاد پروژه است. می‌توان این هزینه را با استفاده از رابطه‌ی ۴ محاسبه کرد:

$$IDC = (1 - e) \times (FV - C) \quad (۴)$$

که در آن، e سهم آورده از هزینه‌های جاری سالیانه‌ی دوره‌ی ساخت و FV ارزش آینده بخش وام هزینه‌های جاری سالیانه‌ی دوره‌ی ساخت در مقطع پایان دوره‌ی ساخت (پایان سال c) هستند.

۳. شبیه‌سازی به روش مونت کارلو

به طور کلی روش‌های برآورد هزینه را می‌توان به ۲ دسته‌ی روش‌های قطعی و احتمالی دسته‌بندی کرد.^[۱۲، ۱۳]

روش‌های قطعی، مانند برنامه‌ریزی خطی معمولاً به برآورد نقطه‌ی منجر می‌شوند و بر پایه‌ی داده‌های گذشته یا داده‌های تجربی هستند. در صورتی که متغیر نوسانات زیادی داشته باشد، یا مثلاً تغییرات زیاد در هزینه‌ها و نوسان زیاد در قیمت منابع رخ دهد، روش‌های قطعی دقت و کفایت لازم را ندارند و لزوم استفاده از روش‌های احتمالی مطرح می‌شود.

قضاوت متخصصان انجام می‌شود. با بررسی پژوهش‌های انجام شده می‌توان دریافت که توزیع لوگ نرمال برای داده‌های هزینه‌بی مقدم بر سایر توزیع‌هاست. [۲۳، ۲۴] در نوشتار حاضر، از قضاوت متخصصان در مورد توزیع نوع متغیرهای تصادفی استفاده شده و مطابق نظر آن‌ها توزیع لوگ نرمال، که مطابقت بیشتری با داده‌ها داشته است، مورد استفاده قرار گرفته است.

۴. روش پیشنهادی

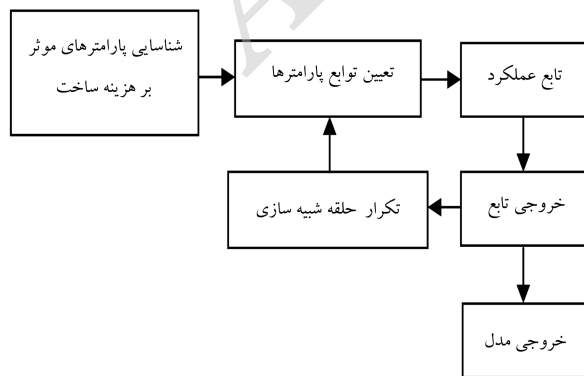
همان‌طور که قبلاً بیان شده است، هدف اصلی از انجام پژوهش حاضر، به‌دست آوردن هزینه‌ی ریسک قراردادهای واگذاری امتیاز برای بخش خصوصی است، که می‌تواند به‌عنوان عاملی مؤثر در مناقصات مورد استفاده قرار گیرد. برای به‌دست آوردن هزینه‌ی ریسک، نیاز به محاسبه‌ی هزینه‌ی کل ساخت است، که در قسمت‌های قبل به‌طور کامل بیان شده است.

فرض اصلی این پژوهش، ثابت فرض کردن هزینه‌ی ساخت پروژه است. زیرا هزینه‌ی پایه‌ی ساخت پس از مطالعات امکان‌سنجی پروژه محاسبه می‌شود و تغییرات آن مورد نظر قرار نمی‌گیرد. به‌عبارت دیگر، در تابع عملکردی مقدار آن ثابت در نظر گرفته می‌شود.

در این مرحله با استفاده از روش شبیه‌سازی مونت‌کارلو، تأثیر تغییر هزینه‌های تورم و بهره‌ی وام در هزینه‌ی کل ساخت مورد بررسی قرار می‌گیرد (به‌دست آوردن هزینه‌ی ریسک) و احتمال شکست محاسبه می‌شود. به‌عبارت دیگر، چند درصد احتمال وجود دارد که تأثیر تغییر هزینه‌ی تورم و بهره‌ی وام باعث شود که هزینه‌ی کل ساخت احتمالی بیشتر از مقدار اولیه‌ی محاسبه‌شده به‌دست آید.

نکته‌ی قابل توجه در این روش، دقت بالا به علت تعداد شبیه‌سازی‌های زیاد برای هر نمونه‌ی پروژه است. همچنین انتخاب دو نوع پروژه در دو شرایط متفاوت اقتصادی می‌تواند معیار مناسبی برای بررسی صحت نتایج باشد. روش‌های متفاوت زیادی برای شبیه‌سازی داده‌های آماری وجود دارد، که با توجه به نیاز به دقت بالا از روش مونت‌کارلو استفاده شده است. می‌توان به‌طور خلاصه، فرایند شبیه‌سازی را در شکل ۱ مشاهده کرد.

نکته‌ی قابل توجه در روش مونت‌کارلو، گسترش دادن این سیستم است. یعنی هزینه‌ی پایه‌ی ساخت را نیز می‌توان شبیه‌سازی کرد، بدین صورت که خود این تابع از مؤلفه‌های وابسته به هم تشکیل می‌شود، که می‌توان آن‌ها را با استفاده از روش مونت‌کارلو مورد شبیه‌سازی قرار داد، تا میان بخش خصوصی و دولتی یک همکاری مؤثر بدون هیچ نگرانی از آینده ایجاد شود. می‌توان نوآوری صورت‌گرفته در این

شکل ۱. فرایند شبیه‌سازی.

روش‌های احتمالی، عموماً به ارائه‌ی یک بازه از متغیر منجر می‌شوند. برخی از روش‌های احتمالی را می‌توان در مراحل اولیه‌ی یک پروژه، که هنوز اطلاعات زیادی در دسترس نیست، برای برآورد هزینه‌ها مورد استفاده قرار داد، که شبیه‌سازی مونت‌کارلو یکی از آن روش‌هاست. [۱۴]

همچنین می‌توان روش‌های برآورد هزینه را بسته به کیفی یا کمی بودن نیز دسته‌بندی کرد. [۱۵] روش‌های کیفی از داده‌های گذشته و داده‌های تجربی متخصصان استفاده می‌کنند و در صورتی که برای برآورد هزینه استفاده شوند، دو عیب عمده دارند: ۱. اندازه‌گیری میزان شباهت دو پروژه مشکل است. ۲. تغییرات محیط بیرونی را به‌صورت کیفی نمی‌توان به خوبی در جواب نهایی اعمال کرد.

در روش‌های کمی علاوه بر استفاده از داده‌های گذشته و داده‌های تجربی متخصصان، به تحلیل پروژه پرداخته می‌شود و فرایندها، طرح‌ها، و ویژگی‌های خاص پروژه نیز مدنظر قرار می‌گیرد. روش‌های تحلیلی زیادی در گروه روش‌های کمی جای می‌گیرند، که قادرند به خوبی هزینه‌های واقعی را برآورد کنند، ولی بیشتر آن‌ها این عیب عمده را دارند که نیاز به داده‌هایی دارند که در مراحل اولیه‌ی پروژه در دسترس نیستند. [۱۶، ۱۷]

روش برآورد هزینه‌ی احتمالی، از روش‌های مربوط به این دسته است، که فاقد عیب ذکرشده است. بر این اساس می‌توان گفت که روش‌های شبیه‌سازی بسیار منعطف‌تر از سایر روش‌های کمی است. [۱۸]

شبیه‌سازی مونت‌کارلو یک روش کمی و احتمالی برای برآورد یک متغیر تصادفی است، که در آن براساس توزیع آماری متغیری که قرار است برآورد شود، یک مدل ریاضی تهیه و سپس به دفعات زیاد اجرا می‌شود تا خروجی موردنظر حاصل شود. [۱۹]

روش شبیه‌سازی مونت‌کارلو با توجه به اینکه به یک برآورد فاصله‌بی منجر می‌شود و همچنین به دلیل اینکه به داده‌های زیادی نسبت به سایر روش‌ها احتیاج ندارد، بیش از سایر روش‌ها مورد استفاده قرار گرفته و همچنین از آن برای به‌دست آوردن ریسک پروژه استفاده شده است. [۲۰، ۲۱]

همان‌طور که گفته شده است، در پژوهش حاضر برآورد هزینه‌ها در حالتی که عناصر هزینه مستقل از هم باشند، تشریح شده است. یعنی مؤلفه‌های تابع عملکرد (هزینه‌ی پایه‌ی ساخت، هزینه‌ی تورم، و هزینه‌ی بهره‌ی وام) مستقل از یکدیگر هستند.

در مبحث برآورد هزینه‌ی یک پروژه، کل هزینه‌ها به چند عنصر هزینه‌ی کوچک‌تر تقسیم شده و به کمک روش شبیه‌سازی مونت‌کارلو، مقدار هر کدام از عناصر برآورد شده و با تجمیع آن‌ها مطابق رابطه‌ی ۵، برآوردی از کل هزینه به‌دست می‌آید:

$$C_{tot} = \sum_{i=1}^n C_i \quad (5)$$

برای اعمال روش شبیه‌سازی مونت‌کارلو و با در نظر گرفتن رابطه‌ی ۵، نیاز به دو نوع ورودی احساس می‌شود. ورودی اول، توزیع آماری هر کدام از عناصر هزینه و ورودی دوم، میزان وابستگی میان عناصر هزینه است.

برای تعیین نوع هر دو داده‌ی ورودی، دو روش وجود دارد: روش اول، استفاده از داده‌های گذشته و دیگری، استفاده از نظرات کارشناسان در صورت موجود بودن داده‌های گذشته‌ی یک متغیر به راحتی می‌توان با استفاده از نرم‌افزار برنامه‌نویسی MATLAB، توزیع متغیر و مقدار پارامترهای آن را به‌دست آورد. در صورتی که داده‌های گذشته‌ی یک متغیر موجود نباشد، تعیین توزیع و پارامترهای آن بر مبنای

روش را بدین صورت بیان کرد که با توجه به شرایط مالی و عدم ثبات اقتصادی در کشور، این روش سبب آرامش خاطر بیشتر در تصمیم‌گیری مدیران شرکت‌های بخش خصوصی می‌شود. به عبارتی به دست آوردن احتمال شکست برآورد مالی اولیه از سوی سرمایه‌گذار، به عنوان ایده‌ی جدید در محاسبه‌ی عوامل مالی پروژه‌های بزرگ در نوشتار حاضر ارائه شده است. جهت بررسی میزان کارایی روش پیشنهادی، از ۲ مثال عددی در پژوهش حاضر استفاده شده است.

مثال اول، مربوط به یک پروژه‌ی نیروگاهی در ترکیه است،^[۲۴] که در آن جهت ساده‌شدن محاسبات از این فرضیات استفاده شده است:

الف) نرخ‌های تورم پیش‌بینی‌شده‌ی سالانه (θ_{TC}) در همه‌ی سال‌های دوره‌ی ساخت یکسان و مقدار g ، صفر در نظر گرفته شده است.

ب) از آوردن جزئیات محاسبه‌ی نرخ معادل بهره‌ی وام‌ها (r_D) صرف‌نظر شده است.

ج) درصد هزینه‌ی پایه‌ی سالانه‌ی ساخت (A_j) در طول دوره‌ی ساخت برابر فرض شده است. نتایج حاصل از مدل‌سازی در نرم‌افزار MATLAB در جدول ۱ ارائه شده است.

مثال دوم، مربوط به پروژه‌ی قطار برقی مشهد - تهران است، که اطلاعات آن از شرکت راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران گرفته شده است. می‌توان نتایج نهایی را در جدول ۲ مشاهده کرد. جهت ساده‌شدن محاسبات، از تعدادی فرض استفاده شده است:

الف) نرخ‌های تورم پیش‌بینی‌شده‌ی سالانه (θ_{TC}) در همه‌ی سال‌های دوره‌ی ساخت یکسان نبوده و مقدار g ، صفر در نظر گرفته شده است.

جدول ۱. هزینه‌ی کل ساخت (TCC) پروژه‌ی نیروگاهی.

دوره‌ی ساخت	درصد هزینه‌ی پایه‌ی سالانه‌ی ساخت (A_j)	هزینه			تورم بهره‌ی وام کل ساخت (EDC)	هزینه پایه‌ی سالانه‌ی ساخت (A_j)
		تورم	بهره‌ی وام کل ساخت (IDC)	هزینه کل ساخت (TCC)		
۰	۲۵	۰	۵,۳۸۳	۳۳,۱۴	۰	
۱	۲۵	۱,۴۹۵	۸,۷۹۳	۳۳,۱۴	۱۶۶,۱۳۵	
۲	۲۵	۳,۳۲۸	۶,۳۳۵	۳۳,۱۴	هزار	
۳	۲۵	۵,۹۵	۳,۱۴۳	۳۳,۱۴	دلار	
جمع کل	۱۰۰	۹,۹۱۸	۲۳,۶۵۲	۱۳۲,۵۶۵		

جدول ۲. هزینه‌ی کل ساخت (TCC) پروژه‌ی قطار برقی.

دوره‌ی ساخت	درصد هزینه‌ی پایه‌ی سالانه‌ی ساخت (A_j)	هزینه			تورم بهره‌ی وام کل ساخت (EDC)	هزینه پایه‌ی سالانه‌ی ساخت (A_j)
		تورم	بهره‌ی وام کل ساخت (IDC)	هزینه کل ساخت (TCC)		
۰	۱۲,۵	۰	۰,۴۲۱	۲,۵	۰	
۱	۱۲,۵	۰,۴۶۱	۰,۵۸۷	۲,۵	۰,۴۶۱	
۲	۱۲,۵	۰,۵۲۸	۰,۴۴۵	۲,۵	۰,۴۴۵	
۳	۱۲,۵	۰,۲۳۶	۰,۳۹۱	۲,۵	۲۴,۹۵	
۴	۱۲,۵	۰,۱۷۲	۰,۳۴۵	۲,۵	میلیارد	
۵	۱۲,۵	۰,۱۴۵	۰,۳۷۴	۲,۵	دلار	
۶	۱۲,۵	۰,۱۳۳	۰,۳۱۵	۲,۵		
۷	۱۲,۵	۰,۱۱۱	۰,۳۰۴	۲,۵		
جمع کل	۱۰۰	۱,۷۶۸	۳,۱۸۲	۲۰		

ب) درصد هزینه‌ی پایه‌ی سالانه‌ی ساخت (A_j) در طول دوره‌ی ساخت برابر فرض شده است.

به دلیل اینکه داده‌های گذشته‌ی متغیرهای تورم و بهره‌ی وام برای هر دو مثال در دسترس نیست، نمی‌توان با استفاده از نمودار هیستوگرام آن‌ها، نوع توزیع متغیر تصادفی را مشخص کرد. به عبارتی استفاده از نمودار هیستوگرام در این موارد، خطا دارد.

همان‌طور که گفته شده است، توزیع لوگ نرمال برای داده‌های هزینه‌ی بی از سایر توزیع‌ها برازش بیشتری دارد. بدین ترتیب نوع متغیرهای تورم و بهره‌ی وام لوگ نرمال در نظر گرفته می‌شود.

با توجه به در اختیار بودن اطلاعات متغیرهای تورم و بهره‌ی وام در طول ساخت دو پروژه‌ی نمونه در سال‌های متفاوت، میانگین و انحراف معیار با استفاده از رابطه‌ی پایه و بدون نیاز به نوع تابع و ضریب پراکندگی این دو متغیر در جدول‌های ۳ و ۴ محاسبه شده است.

با توجه به اینکه نوع متغیرهای موجود، لوگ نرمال است؛ برای تولید متغیرهای تصادفی با استفاده از روش شبیه‌سازی مونت‌کارلو، نیاز به میانگین و انحراف معیار خاص متغیرهای مذکور مطابق جدول‌های ۵ و ۶ است.

برای تولید متغیرهای تصادفی لوگ نرمال باید این مراحل را دنبال کرد. به عبارت دیگر، برای هر کدام از متغیرهای هزینه‌ی تورم و بهره‌ی وام دو پروژه‌ی در نظر گرفته شده، شبیه‌سازی انجام می‌شود.

۱. باید به تعداد لازم، U_i (اعداد تصادفی بین ۰ و ۱) تولید شود. بدین منظور، هر چه داده‌ها در روش شبیه‌سازی بیشتر باشد، دقت نتایج بیشتر می‌شود. در این شبیه‌سازی ۹۹۹ عدد تصادفی تولید شده است.

۲. تولید Z_i (متغیر تصادفی استاندارد) به تعداد U_i انجام می‌شود.

۳. متغیرهای تصادفی مطابق رابطه‌ی ۶ تولید می‌شوند:

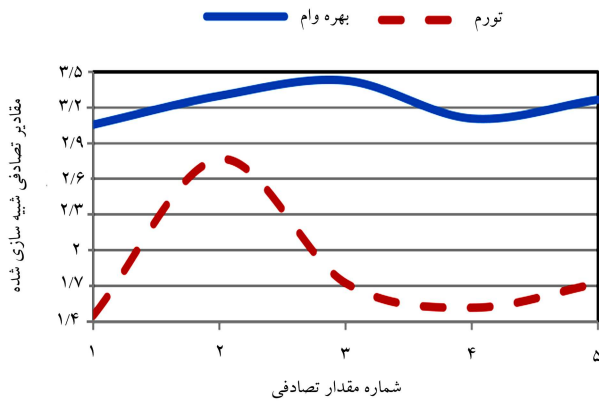
$$x_i = e^{(\mu_{\ln(x)} + z_i \sigma_{\ln(x)})} \quad (۶)$$

جدول ۳. مشخصات هزینه‌ی تورم.

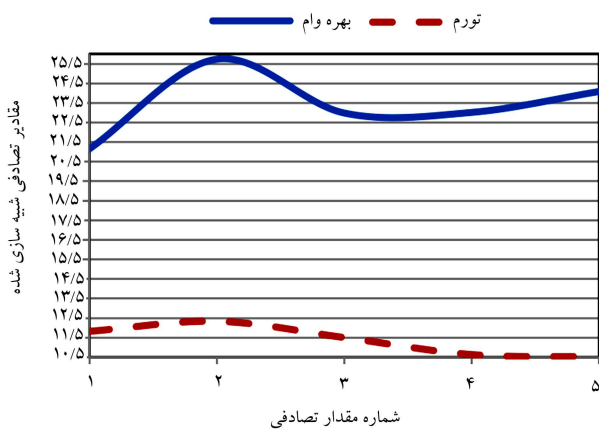
نام پروژه	داده‌ها	میانگین معیار	انحراف ضریب پراکندگی
نیروگاه	۱,۴۹۵, ۰,۵, ۰,۹۵, ۳,۳۲۸	۲,۴۷۹۵	۰,۸۹۱
قطار مشهد - تهران	۰,۱۳۳, ۰,۱۴۵, ۰,۱۱۱, ۰,۲۳۶, ۰,۱۷۲, ۰, ۰,۴۶۱, ۰,۵۲۸	۰,۲۲۱	۰,۱۸۰۵

جدول ۴. مشخصات هزینه‌ی بهره‌ی وام.

نام پروژه	داده‌ها	میانگین معیار	انحراف ضریب پراکندگی
نیروگاه	۸,۷۹۳, ۵,۳۸۳, ۳,۱۴۱, ۶,۳۳۵	۵,۹۱۳	۰,۳۹۵
قطار مشهد - تهران	۰,۳۱۵, ۰,۳۰۴, ۰,۳۴۵, ۰,۳۹۱, ۰,۳۷۴, ۰,۴۴۵, ۰,۳۹۱, ۰,۴۲۱, ۰,۵۸۷	۰,۳۹۷	۰,۰۹۰۵

شکل ۴. پنج نمونه از مقادیر تصادفی جمع شده از دوره‌ی ساخت بهره‌ی وام و تورم پروژه‌ی خط قطار مشهد - تهران.

شکل ۵. پنج نمونه از مقادیر تصادفی جمع شده از دوره‌ی ساخت بهره‌ی وام و تورم پروژه‌ی خط نیروگاه ترکیه.

محاسبه‌ی مقدار هزینه‌ی تورم و بهره‌ی وام برای هر پروژه، باید متغیرهای تولید شده برای هر سال از زمان ساخت پروژه‌ی مورد نظر به طور تصادفی با یکدیگر جمع شوند. بنابراین در پایان با جمع کردن متغیرهای تولید شده هر سال، تعداد ۹۹۹ عدد شبیه‌سازی شده از متغیرهای هزینه‌ی تورم و بهره‌ی وام برای هر پروژه‌ی نمونه ایجاد می‌شود. شکل‌های ۴ و ۵، پنج نمونه از مقادیر تصادفی جمع شده از دوره‌ی ساخت ۲ پروژه‌ی نمونه نمایش داده شده است.

مطابق شکل‌های ۴ و ۵، خط کامل نمایش دهنده‌ی بهره‌ی وام و خط چین نمایش دهنده‌ی تورم در پروژه است. محور عمودی نمودار، میانگین مقادیر تصادفی جمع شده‌ی طول دوره‌ی ساخت پروژه و محور افقی، شماره‌ی نمونه‌ی تصادفی را نمایش می‌دهد.

در حال حاضر به تعداد مورد نظر از متغیرهای تصادفی هزینه‌ی تورم و بهره‌ی وام برای هر دو پروژه‌ی نمونه تولید شده است. در این مرحله با استفاده از تابع عملکرد، هزینه‌ی کل ساخت تولید می‌شود. چون تعداد شبیه‌سازی‌های خیلی زیاد است، ۵ نمونه از آنها در جدول ۷ نمایش داده شده است.

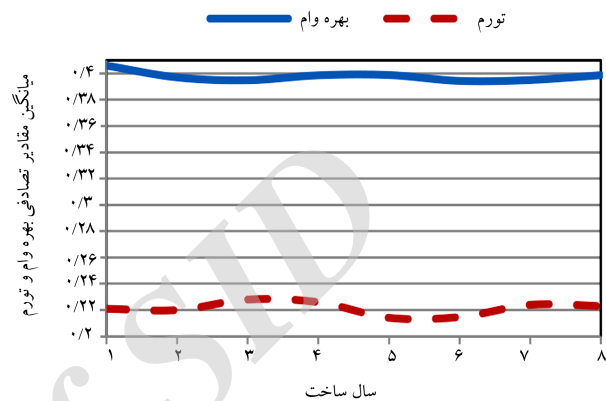
با توجه به نتایج جدول ۷ می‌توان دریافت که به دلیل دقت بالای شبیه‌سازی‌های انجام شده، میانگین تمام داده‌های تصادفی دو پروژه به مقدار هزینه‌ی کل ساخت پروژه (TCC) که قبل از ساخت برآورد شده است، نزدیک است. در این مرحله با استفاده از تابع هزینه‌ی ریسک (رابطه‌ی ۷)، می‌توان احتمال شکست در هر پروژه

جدول ۵. مشخصات متغیر تصادفی لوگ نرمال هزینه‌ی تورم.

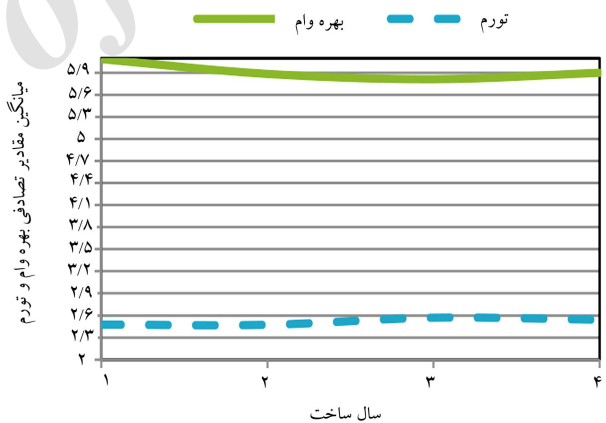
پروژه‌ی نیروگاهی		پروژه‌ی قطار مشهد - تهران	
میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
۰٫۶۱۶	۰٫۷۶۳	۰٫۷۱۴	۱٫۷۶۴

جدول ۶. مشخصات متغیر تصادفی لوگ نرمال هزینه‌ی بهره‌ی وام.

پروژه‌ی نیروگاهی		پروژه‌ی قطار مشهد - تهران	
میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
۱٫۷۰۵	۰٫۳۷۹	۰٫۲۴۴	۰٫۹۴۹

شکل ۲. میانگین مقادیر تصادفی بهره‌ی وام و تورم پروژه‌ی خط قطار مشهد - تهران.

شکل ۳. میانگین مقادیر تصادفی بهره‌ی وام و تورم پروژه‌ی نیروگاه ترکیه.

قابل ذکر است که متغیرهای تصادفی تولید شده برای توابع هزینه‌ی تورم و بهره‌ی وام برای مدت ۱ سال است. به عبارتی، برای پروژه‌ی نیروگاه در کشور ترکیه ۳۹۹۶ و برای پروژه‌ی خط قطار مشهد - تهران ۷۹۹۲ عدد شبیه‌سازی انجام شده است. در شکل‌های ۲ و ۳، میانگین داده‌های تورم و بهره‌ی وام هر سال از دوره‌ی ساخت دو پروژه‌ی نمونه نمایش داده شده است.

با توجه به شکل‌های ۲ و ۳، خط کامل نمایش دهنده‌ی بهره‌ی وام و خط چین، نمایش دهنده‌ی تورم در پروژه است. محور عمودی نمودار، میانگین مقادیر تصادفی و محور افقی سال ساخت را نمایش می‌دهد. همان طور که مشخص است، با توجه به دقت بالای شبیه‌سازی، تغییرات مقادیر تصادفی سالیانه خیلی اندک است. به علت اینکه زمان ساخت دو پروژه‌ی نمونه بیشتر از ۱ سال است، برای

جدول ۷. نمونه‌ی از مقادیر تابع عملکرد تصادفی در هر پروژه.

پروژه‌ی قطار مشهد - تهران	پروژه نیروگاه ترکیه
تابع عملکرد (TCC)	تابع عملکرد (TCC)
۱۶۵,۵۴۲۲	۲۴,۵۰۷۸
۱۶۱,۸۶۶۸	۲۶,۰۶۳۲
۱۸۰,۸۴۱۸	۲۵,۱۵۰۰
۱۵۹,۰۵۴۲	۲۴,۶۲۳۳
۱۷۰,۱۷۹۱	۲۴,۹۸۶۸
میانگین تمام داده‌های تصادفی	
۱۶۶,۳۱۴	۲۴,۹۵۹۳

را تعیین کرد:

$$R = A - B \quad (۷)$$

که در آن، R هزینه‌ی ریسک، A هزینه‌ی برآوردشده‌ی قبل از ساخت؛ B متغیرهای شبیه‌سازی تولید شده است.

احتمال شکست در هر دو مثال عددی با تولید ۹۹۹ متغیر تصادفی از هزینه‌ی کل ساخت محاسبه شده است، که می‌توان برای پروژه‌های نیروگاه ترکیه و قطار مشهد - تهران به ترتیب در روابط ۸ و ۹ مشاهده کرد:

$$\bar{P} = \frac{\text{all } R < 0}{n} = \frac{۴۷۴}{۹۹۹} = ۰,۴۷۴ \times ۱۰۰ = ۴۷,۴\% \quad (۸)$$

$$\bar{P} = \frac{\text{all } R < 0}{n} = \frac{۵۲۴}{۹۹۹} = ۰,۵۲۴ \times ۱۰۰ = ۵۲,۴\% \quad (۹)$$

همان‌طور که ملاحظه می‌شود احتمال شکست پروژه‌ی نیروگاهی ترکیه ۴۷,۴٪ محاسبه شده است، یعنی ۴۷,۴٪ احتمال وجود دارد که هزینه‌ی ریسک منفی و هزینه‌ی کل ساخت بیشتر از برآورد اولیه شود. این در حالی است که به علت عدم ثبات تورم در ایران در طول دوره‌ی ساخت، احتمال شکست پروژه‌ی قطار مشهد - تهران ۵۲,۴٪ است. به عبارتی، با مقایسه‌ی نتایج دو مثال عددی می‌توان دریافت

که با ثبات اقتصادی بالاتر در طول دوره‌ی ساخت، پروژه با احتمال شکست کمتری روبه‌رو است.

۵. نتیجه‌گیری

برآورد هزینه‌ی ریسک و تحلیل مالی، یکی از عوامل مؤثر در موفقیت پروژه‌های واگذاری امتیاز است. بیشتر سرمایه‌گذاری در این‌گونه پروژه‌ها از خارج کشوری که میزبان پروژه است، انجام می‌شود. بنابراین هزینه‌ی ریسک به معنی اختلاف هزینه‌ی است که میان مبلغ تمام‌شده‌ی پروژه با مبلغ اولیه‌ی پیشنهادی شکل می‌گیرد. این هزینه‌ی ریسک می‌تواند مثبت یا کمتر از مبلغ اولیه‌ی پیشنهادی یا منفی به معنای هزینه‌ی اضافه بر مبلغ اولیه باشد. نتایج به‌دست‌آمده از مطالعات پیشین در این زمینه، فقط بیان‌گر تعریف کلی از ریسک‌های موجود در قراردادهای امتیازی بوده و به‌صورت کمی به اثرگذاری آنها در ورود بخش خصوصی به پروژه‌های زیربنایی اشاره نشده است.

در روش پیشنهادی تابعی با نام هزینه‌ی ریسک تعریف می‌شود، که با کسر هزینه‌ی برآوردشده‌ی قبل از ساخت از مقادیر شبیه‌سازی‌شده‌ی هر پروژه شکل گرفته است. با استفاده از تابع مذکور می‌توان احتمال شکست را برای هر پروژه تعیین کرد. لازم به ذکر است که در پژوهش حاضر برای درک بهتر مفهوم احتمال شکست، از دو مثال عددی جهت انجام مقایسه‌ی بهتر استفاده شده است. نتایج متنوعی از پژوهش حاضر حاصل شده است، که می‌توان در ادامه به آن‌ها اشاره کرد:

۱. محاسبه‌ی هزینه‌ی ریسک به‌صورت یک عامل مالی و تعیین احتمال شکست برآورد اولیه توسط سرمایه‌گذاران با کمترین هزینه و بیشترین دقت.
۲. ارزیابی مالی و اقتصادی پروژه‌های امتیازی پس از انجام مطالعات امکان‌سنجی، در حین انجام مناقصه و مذاکرات قراردادی پس از آن.
۳. کاهش قابل ملاحظه‌ی عدم قطعیت‌های سرمایه‌گذاری بخش خصوصی با انجام یک تخمین صحیح از هزینه‌ی کل پروژه و جذب سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در پروژه‌های زیربنایی کشور.

منابع (References)

1. Kang, C.-C., and Feng, C.-M. "Risk measurement and risk identification for BOT projects", *Mathematical and Computer Modelling*, **49**(9-10), pp. 845-910 (2009).
2. *Public Private Partnership*, Wikipedia (31 May 2010).
3. Shahbaznian, M. and Taleghani, S.A. "Monte carlo simulation time and project cost analysis", in *6th National Congress of Civil Engineering*, Semnan (2011).
4. Nabil, M.S., Nayebi, M.H., Torkaman, M. and Mir Moezi, S.A.V. "Monte Carlo simulation methods and its application in risk analysis and risk management", *National Conference on Civil and Environmental Engineering*, Ghazvin (2015).
5. Hasanzade, A., Nilipor Tabatabayi, S.A. and Shekarchi Zade, A.R. "Evaluate and prioritize risks of outsourcing projects in the section of implementation of networks and branches of Esfahan province gas company", *Journal of Social Issues & Humanities*, **2**(7), pp. 284-291 (July 2014).
6. Chen, B. and Liou, F.M. "Optimal capital structure of power plant projects with various bargaining powers in project negotiations", *Journal of Energy Engineering*, **143**(2), (April 2017).
7. Shahrara, N., Çelik, T. and Gandomi, A. "Risk analysis of BOT contracts using soft computing", *Journal of Civil Engineering and Management*, **23**, pp.232-240 (2016).
8. Zhu, Y., Xu, F. and Hu, H. "A stochastic concession model for infrastructure projects under build-operate-

- transfer schemes”, *Journal of Shanghai Jiaotong University (Science)*, **21**(3), pp. 320-327 (June 2016).
9. Espinoza, R. “Separating project risk from the time value of money: A step toward integration of risk management and valuation of infrastructure investments”, *International Journal of Project Management*, **32**(6), pp. 1056-1072 (2013).
 10. Peter Owles, P.B. “Public private partnerships and New Zealand land transport projects”, from Conferenz (31 May 2010). <http://www.conferenz.co.nz/whitepapers/public-private-partnerships-and-new-zealand-land-transport-projects>
 11. Zhang, X. “Financial viability analysis and capital structure optimization in privatized public infrastructure projects”, *J. of Const. Eng. and Manag.*, **133**(6), pp. 656-668 (2005).
 12. Chou J.S. “Cost simulation in an item-based project involving construction engineering and management”, *Int. J. Project Management*, **29**(6), pp. 706-717 (2011).
 13. Yang I.T. “Simulation- based estimation for correlated cost elements”, *Int. J. Project Management*, **23**(4), pp. 275-282 (2005).
 14. Nowak, A.S. and Collins, K.R., *Reliability of Structures?*, 2ed edition, CRC Press (2000).
 15. Niazi, A., Dai, J.S., Balabani, S. and Senevirante, L. “Product cost estimation: Technique classification and methodology review”, *J. Manufacturing Science and Engineering*, **128**(2), pp. 563-575 (2006).
 16. Rahnamay Roodposhti, F. “Modern paterns for economic evaluation of capital projects”, *Peresented for Business & Economics Society International (B&ESI) Conference*, Greece (2010).
 17. Fallahnezhad, M.S., Rasti, B. and Abooie, M.H. “Improving the performance of Bayesian estimation methods in estimations of shift point and computations of shift point and comparison with MLE approach”, *International Journal of Engineering*, **27**(6), pp. 921-932 (2013).
 18. Diekmann, J.E. “Probabilistic estimating: Mathematics and applications”, *J. Construction Engineering and Management ASCE*, **109**(3), pp. 297-308 (1983).
 19. Zio, E., *The Monte Carlo Simulation Method for System Reliability and Risk Analysis*, Springer Series in Reliability Engineering (2013).
 20. Yang, I.-T. “Distribution-free Monte Carlo simulation: Premise and refinement”, *Journal of Construction Engineering Management*, **134**(5), pp. 352-360 (2008).
 21. Chou, J.-S., Yang, I.-T. and Chong, W.K. “Probabilistic simulation for developing likelihood distribution of engineering project cost”, *Automation in Construction*, **18**(5), pp. 570-577 (2009).
 22. Rubinstein, R.Y. and Kroese, D.P., *Simulation and The Monte Carlo Method*, 2ed edition, New York, 372 p. (2007).
 23. Fishman, G.S., *Monte Carlo: Cocepts, Algorithms and Applications*, Springer Series in Operations Research and Financial Engineering, New York (1995).
 24. Bakatjan, S., Arikan, M. and Tiong, R.L.K. “Optimal capital structure model for BOT power projects in Turkey”, *ASCE, J. of Const. Eng. & Manag.*, **129**(1), pp. 89-97 (2003).